

U S N E S E N Í

Okresní soud v Kladně rozhodl dne 26. února 2021 v trestní věci **odsouzeného M. P.**, nar. **...**, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice, o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, t a k t o:

Podle § 88 odst. 1 trestního zákoníku se žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody z rozhodnutí Okresního soudu v Příbrami sp.zn. 2 T 21/2014 ze dne 30.11.2015, ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Praze ze dne 31.5.2016, sp.zn. 13 To 112/2016, z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í:

Odsouzený podal u zdejšího soudu žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonává ve Věznici Vinařice na základě shora uvedených rozhodnutí. Konec trestu připadá na den 14. 11. 2023 a lhůta potřebná k podmíněnému propuštění (výkon poloviny uloženého trestu) uplynula dne 17. 12. 2020.

Dle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Z provedených důkazů má soud za prokázané, že odsouzený nesplnil všechny zákonné podmínky, jejichž splnění je nezbytné k rozhodnutí o podmíněném propuštění. Je nepochybné, že si odsouzený splnil podmínku časovou, když vykonal potřebnou délku trestu, v daném případě 1/2 uloženého trestu odnětí svobody. Je nepochybné, že odsouzený splnil i druhou podmínku, tedy že prokázal svým chováním a plněním svých povinností patřičné polepšení. Dle názoru soudu však nebyla splněna nejdůležitější podmínka, to je, že lze očekávat vedení řádného života odsouzeným v budoucnu po podmíněném propuštění.

Při hodnocení chování a plnění povinností odsouzeného, respektive při hodnocení potřebného polepšení soud vycházel z hodnocení odsouzeného v průběhu výkonu trestu odnětí svobody. Z hodnocení se podává, že odsouzený je naprosto bezproblémový vězeň. Jeho chování je v souladu se zásadami slušného chování, plní si stanovené programy zacházení ve všech bodech, je zařazen v I. prostupné skupině vnitřní diferenciaci a během výkonu trestu byl celkem 24x kázeňsky odměněn. Jak již soud uváděl shora, odsouzený svým chováním v průběhu výkonu trestu a plněním si povinností skutečně prokázal patřičné polepšení a soud nemá k jeho chování ve věznici žádné připomínky, ba naopak hodnocení odsouzeného je třeba vyzdvihnout, když takto kladného hodnocení dosahují vězni skutečně výjimečně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Šrajarová.

Smysl podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody však není v tom, aby za dobré chování, případně za dobrou práci ve výkonu trestu byl pachatel automaticky propuštěn po odpykání stanovené doby na svobodu bez zřetele na to, jaká je prognóza jeho dalšího chování. Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je totiž na místě jen tehdy, jestliže vzhledem ke všem okolnostem, které mohou mít v tomto směru význam, je odůvodněn předpoklad, že odsouzený povede i na svobodě řádný život a že tu není pro společnost příliš velké riziko jeho recidivy.

Hlavním a zároveň jediným důvodem pro zamítnutí žádosti odsouzeného je obava soudu, že by se odsouzený po podmíněném propuštění dopouštěl další trestné činnosti, tedy že by nevedl řádný život. K tomuto závěru dospěl soud s ohledem na skutečnost, že se odsouzený při pobytu na svobodě opakovaně dopouštěl trestné činnosti. V rejstříku trestů má celkem 18 záznamů (jeden záznam na území Slovenské republiky). V současné době je počtvrté ve výkonu trestu odnětí svobody. Ačkoliv byl vůči odsouzenému v minulosti nejprísnější trest již užit, neodradilo jej to od páčání další trestné činnosti. Je třeba zmínit i povahu jím spáchané trestné činnosti, kdy od počátku se odsouzený dopouští majetkové trestné činnosti, nicméně v posledním případě byl odsouzen za zvlášť závažný zločin loupeže. Je tedy zřejmé, že odsouzený je schopen opakovaně spáchat trestný čin, přestože již byl za takový trestný čin v minulosti potrestán, navíc přidává na intenzitě. Uložené tresty tak pro něj nejsou dostatečným ponaučením, ani motivací k vedení řádného života. Je sice pravdou, že si odsouzený zajistil nástup do terapeutické komunity Sananim ohledně léčby závislosti, což by jistě mohlo přispět k jeho řádnému zařazení do běžného způsobu života, stejně tak jako zajištění ubytování a zaměstnání, nicméně s ohledem na shora uvedené nelze zmíněné příznivé podmínky zajištěné pro odsouzeného nikterak přeceňovat. Odsouzený měl v minulosti více možností, jak prokázat, že je schopen vést řádný život, měl opakovaně možnost si zajistit léčbu, a přesto to vždy opakovaně skončilo páčáním trestné činnosti. Soud nechce jakkoliv snižovat přínos zajištěných příhodných podmínek, nicméně s přihlédnutím k osobě odsouzeného tyto podmínky nelze přeceňovat. Soud nechce rozhodně předjímat či předpovídat budoucí možné páčání trestné činnosti ze strany odsouzeného, nicméně riziko recidivy je u odsouzeného dle názoru soudu příliš vysoké.

Jelikož soud dospěl k závěru, že podmínky pro podmíněné propuštění nejsou splněny, musel soud žádost odsouzeného zamítnout.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů od jeho vyhlášení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

V Kladně dne 26. února 2021

Mgr. Štěpán Jirounek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Šrajarová.